

‘ನಿನು ಇಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಆ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೀ?’

‘ನಾನಿರೋದು ತಮ್ಮ ಜೊತೆ.’

‘ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.’

ಮನೋಹರ ‘ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಶತ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮುಗಿಸಬಹುದು.’

‘ಅಂದರೆ... ಅಂದರೆ...?’

ಮನೋಹರ ‘ನನಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅವರು ಸಾಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ನಾನು... ನಾನು ಪಾಪರ್ ಆಗುತ್ತೇನೇ.’

ರುದ್ರನಾಗ ಕೋಪದಿಂದ ‘ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ. ನನ್ನಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೀ...?’

ಮನೋಹರ... ‘ನನ್ನ ಶತ್ಯಗಳು ಬೇಗ ಸಾಯಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು...’

ಅತುರುದಿಂದ ‘ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?’

ಮನೋಹರ ‘ನನ್ನ ಶತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೇ ಸಾಯಬೇಕು.’

ರುದ್ರನಾಗ ‘ಏನಂದೆ... ಅವರು ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೇ ಸಾಯಬೇಕು?’

‘ಹೌದು.’

‘ಅಸಾಧ್ಯ... ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ...’

ಮನೋಹರ ‘ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮಾಂತ್ರಿಕರು. ತುಂಬಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರ್ಹಿರ ಅಂತ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೇ. ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೂ ಸಹ ಅಸಾಧ್ಯ ಅಲ್ಲ.’

ರುದ್ರನಾಗ ಹೆಮೈಯಿಂದ ‘ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಶತ್ಯಗಳ ರಕ್ತ ಹೊರ ತೆಗೆಯಬಲ್ಲೇ ಅದರೆ...’

‘ಇನ್ನು ಯಾಕೆ ಅನುಮಾನ?’

ರುದ್ರನಾಗ ‘ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಂತಹವರ ಉಗರು, ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆ ಮಣಿ ಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯೋಗ ಅಸಾಧ್ಯ.’

‘ಅದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೇ.’

ವಿಸ್ತರ್ಯಿದಿದೆ ‘ಏನಂದೆ?’

ಮನೋಹರ ತನ್ನ ಜೀಬನಿಂದ ಪೇಪರ್ ವ್ಯಾಕೆಗಳನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದ.

ರುದ್ರನಾಗ ‘ಅಂದರೆ ನನ್ನಿಂದ ಇಂತಹ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು ಅಂತ ನಿನು ಮೊದಲೇ ತೀವ್ರಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರುತ್ತಾನೀ?’

ಮನೋಹರ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

ರುದ್ರನಾಗ ತಂಗಿಯ ಗಂಡನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದುಮುತ್ತು ‘ಇನ್ನು ನಿನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮಾಡು. ನಾಳೆ ಬೇಳಗೆ ಬೆಂಗಳುರಿಗೆ ವ್ಯೋಮ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಶತ್ಯಗಳ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ತೀರಿಯತ್ತದೆ.’

ಮನೋಹರ ಬೆಚ್ಚಿಬಳ್ಳ. ಯಾಕೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗಾಬಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅದ್ದಾಕೋ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಬ್ಬರೂ

ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೋಹರ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ‘ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ.’

‘ಹೇಳು ಮನೋಹರ’

‘ಇದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು. ಅರುಂಧತಿ ಗಾಬಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.’

ರುದ್ರನಾಗ ‘ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಂಗಸರ ಹೆಚ್ಚಿರ ಮಾತಾಡಿ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ.’

ಮನೋಹರನಿಗೆ ಬಯ ಸಂದೇಹ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು ನಿಜವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಭಯಂಕರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೋಹರ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಸಲು ಅವನು ಸುಳ್ಳಿನ ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವನಿಗೆ ಬಿಡಿನೋನಲ್ಲಿ ಶತ್ಯಗಳಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಉಗರು, ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಮಣಿ ಕರ್ತೃಗಳಿಲ್ಲ!

ಮಾನವಿಯತೆ ಇರುವ ಮನಸ್ಸರು ಇಂತಹ ಕ್ಷುರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಮನೋಹರ ಮಾಡಬಿಳ್ಳಿದ್ದು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಬಿರುಗಳಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ನುಗ್ನವುದರಲ್ಲಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ಒಂಭೂತಿರ ಸಮಯ. ಬೃಹದಾಕಾರದ ಮರಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿರುವ ಕಾಡಿನ ರಸ್ತೆ ಅದು. ಕಗ್ಗತ್ತಲು ಅಡರಿದೆ ಮರಗಳ ಭಯಂಕರ ವಿಕ್ರಮಾಪ ತಲೆದು ನಿತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ. ಸೊಂಂಯನೆ ಗಾಳಿ ಬಿಂಬಿತಿದೆ. ಬಿಂಬಿ ಬ್ಯಾಗು ನೇತಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೇ. ಬಲಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಲ್ಯಾಟ್‌ನ್ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದನೆಯ ಕೊಲೆಲು ಇವೆ. ಅದು ಮಂತ್ರ ದಂಡ! ಅದರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುರು ಮಾಂತ್ರಿಕನ ತಲೆಯಿರುಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ರುದ್ರನಾಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಬ್ಬಿನೇ ತಿರುಗವತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅತ್ಯರ್ಕಣಗೆ ಇದು ಅಗತ್ಯ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರಬು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮುಗಿಸಲು ಪ್ರೇರಿತಿಶಾಚಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಬುನಾದರೆ ಪ್ರೇರಿತಿಶಾಚಿಗಳು ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಕಂಡರೆ ದುಷ್ಪರಕ್ತಿಗಳು ಸದಾ ದ್ವಾರಿಸಿತ್ತತ್ವವೇ. ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಂದಾಗಿ ಅವಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಂತ್ರಿಕ ಗ್ರಹನೇ ನಿತ್ಯ. ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚೆಗಳ ದ್ವಾರಿಸಿದ್ದಿಗೆ. ಗಡಸು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದು?’

ಗಾಳಿ ಧುತನೆ ನುಗ್ನಿತು. ತರಗೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಉರಿದಾಗ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಶಬ್ದ... ಚರಕ್... ಚರಕ್...

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಲ್ಯಾಟ್‌ನ್ನು ತುಸು ಮೇಲೆ ವತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಶಬ್ದ ಬಂದತ್ತ ತಿರುಗಿದೆ. ಮರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸದಗರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮರೆತ್ತಿದ್ದು.

ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಹಿದ ರುದ್ರನಾಗ.

ಮುಂದುದಂಡ ಮುಲೈತ್ತಿದೆ. ತಲೆಬುರುದೆ ಇರುವ ಮಂತ್ರದಂಡ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ರುದ್ರನಾಗನೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ದ್ವೇಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ ನಾಡಹೆಂಡೆ ಮನೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೂಪ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ ರುದ್ರನಾಗ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಿಡಿದ.

‘ಯಾರು... ಯಾರಾದು’ ಎಂದು ಕಂಗುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತರೆದ ಮದಂತ.

ಗುರು ಮಾಂತ್ರಿಕ ರುದ್ರನಾಗನನ್ನು ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

‘ಈಗೇ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಾ’

ಎಲ್ಲಿಗೆ... ಯಾಕೆ ಅಂತ ಕೇಳುವ ದ್ವೇಯ ಇಲ್ಲ. ಸೃಶಾನಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗೇ ಯಾರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಜೆಬಿ ಬಂದಿದೆ. ರುದ್ರನಾಗ ‘ಮದಂತ ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೇ ಜಂಡ ಕಾಪಾಲರನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು...’

ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊರದ ಮದಂತ.

ಚಂಡಕಾಪಾಲ!

ಪಂಚಮ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇಯ ಕ್ಷುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಗುರು... ಚಂಡ... ಕಾಲ... ಕಾಪಾಲ ಮತ್ತು ರಕ್ಷೋದರ ಎಂಬ ಬಿಡು ಶಕ್ತಿಗಳು.

ಮದಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಗುರುಗಳೇ ಚಂಡ... ಕಾಪಾಲರನ್ನು ಕೆಂಡುವ ಅಗತ್ಯ ಏನು?’

‘ವಿವರಕೆ ನಿನಗೆ ಅನಗತ್ಯ.’

ಮದಂತ ‘ನನಗೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಪೂಜಾ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.’

‘ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನು ಬೇಗ ಹೊರದು ಮದಂತ.’

ಮದಂತ ಮಾತಾಡಲ್ಲಿ.

ರುದ್ರನಾಗ ‘ಮದಂತ... ಇದನ್ನು... ಈ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೇ ಅಂತ ಗೊತ್ತೆ. ನನ್ನ ಶಿವ್ಯನಿಗೆ ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತ. ಕಲಿತಿರುವದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಅಗತ್ಯದೆ ಮದಂತ.’

ಮದಂತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಗುರುವ್ಯಾರು ಸೃಶಾನದ ಕಡೆ ಬಿರಬಿನೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ನಿತ್ಯಭೂತೆ ನೆಲೆಸಿದೆ.

ಕಾಪಾಲ... ಚಂಡ ಎಂಬ ಮಹಾನ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳು ಇನ್ನೆನು ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿವೆ. ರುದ್ರನಾಗ ತಂಗಿಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸದಗರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮರೆತ್ತಿದ್ದು.

ಅವನು ಹಸಿರು ಗಿಡಗಳ ರಾಮಯು!

* * *

(ಸರೋವರ)